‘‘అవునయ్యా మహానుభావా! నేనూ మొదట్లో నీలాగే అనుకున్నాను.’’

‘‘ఏం–ఇప్పుడు ఆ అభిప్రాయం ఎందుకు మార్చుకున్నారూ ?’’

అతను నవ్వాడు ఆ కళ్ళు జ్ఞాపకాలతో మెరుస్తున్నాయి, మొహం మీద అనుభవాల ముడతలు

‘‘ఎందుకు మార్చుకున్నానో ఆ కథ చెప్పనా?’’

అతనికి దగ్గరగాజరిగాను కుతూహలంతో

బయటుఘానకురుస్తోంది చీకటిరాత్రి అతనూ నేనూ సహ ప్రయాణీకులం ఏదో రకంగా కాలక్షేపం కావాలి నేను ప్రయాణం చేస్తున్న ఈ దయ్యాల బండిలో రైల్లో కూచుని చూస్తుంటే ఆకాశంమీద పరుగెత్తే వెలితెలి నక్షత్రాలు ఈదురుగాలి నరాలను జివ్వుమని పిస్తోన్న చలి తాడేపల్లిగూడెం చేరే సరికే అర్ధరాత్రయింది ఇహ ఇది విశాఖపట్నం ఎప్పుడు చేరుకునేట్లా? అయినా మాఆవిడకు మతిలేదు ఈ రైల్లోనే రమ్మనమని నా కెందుకు రాయాలి? అయినా మనమరాలి బారసాలకని వెళ్లినమనిషి అన్నప్రాశనం నాటి కైనా రాకపోతే, రిటైరయి మూడేళు దాటు తున్నవాణ్ణి, నేనేం చేసేట్లూ? అదేమంటే, మీరే ఇక్కడకు రాకూడదూ ఒకసారి ? కాస్త గాలి మార్పుగానూ ఉంటుంది, అమ్మణ్ణిని చూసినట్లుగానూ వుంటుంది ! అని ఉత్తరం మీద ఉత్తరం!! అందుకనే బయలుదేరాను వెధవది, ఈ ప్యాసింజరు రైలు బండీలో— కష్టంగా వున్నా కాస్త ఖాళీగా వుంటుంది కదా అని, పైగా కట్టుకున్నదానిమాటఖాతరు చేసినట్లూ వుంటుంది కదా అని కానీ ఈ రైలుబండి మాత్రం వేగంలో మా వూరి రెండెడ్లబండికన్నా కనాకష్టంగా వుంది దీనికి తోడు ఈ ముసురు ఒకటి సాయంకాలం నుండి !! చలి చలి అడపా దడపా ఒకటీ రెండు వానబొట్లు ,అంతలో ఆకాశం ఎవరో మంత్రించినట్లు నిర్మలం కావడం మళ్లీ నల్లని మబ్బులుచంద్రుడులేనిఆకాశం కాంతి లేని నక్షత్రాలు తలలు వూగిస్తూ వెనక బడుతున్న చెట్లు దూరంగా గాజు కళ్ళల్లో ఇంకిపోతున్న కాంతుల్లాంటి దీపాలు . మనసు లోపల ఏదో దిగులుగా వుంది ముసలి తనపు దిగులు

‘‘నాకప్పుడు ఇరవయ్యేళ్లు. ఇంకా పెళ్లి ాలేదు ’’

అతని గొంతు గభీరంగా ధ్వనిస్తోంది ,తకాలాన్ని చీల్చుకుని వస్తున్న శబ్దం నేను ఒకసారి సర్దుకుని కూచుని వినడం ప్రారం భించాను అతను కధను ఆవిధంగా ప్రారం భించడం నాకు ఆసక్తి దాయకంగా వుంది. నిజానికి ఇరవయ్యేళ్ళ వయసులో నాకూ పెళ్ళి కాలేదు కనిపించిన ప్రతి అందమైన ఆడ పిల్లనూ నా పక్కన భార్యగా వూహించుకుని ంగుళమేడను కట్టుకునేవాణ్ణి !

ఆ రైలుపెట్టెలో వున్న ఒకరిద్దరూ ్రదలో జోగుతున్నారు అతను నావేపే ిశ్చలంగా చూస్తూ, మెరిసే కళ్ళతో, ఉద్విగ్న కంఠంతో కథ చెబుతున్నాడు.

* * *

నాకప్పుడు ఇరవైయ్యేళ్లు. ఇంకా పెళ్లి కాలేదు పెళ్లిమీద అంతగా నాకు ఆసక్తి కూడా లేదు చిన్నప్పుడే నాకు తల్లీ—దండ్రీ కూడా పోవడంతో మా మేనమామ నన్ను తీసుకు

పెళ్లి పెంచాడు దేవుడులాంటివాడు మా మేనత్త ఎటువంటిదనుకున్నావు? నిజంగా ఓ గాడెస్‌- వో దేవత నన్ను అడుగు క్రింద పెట్టనిచ్చేదికాదు అందమైన గుడ్డలు. మంచి భోజనం, కావలసిన చదువు ఓ మహా రాజ కుమారుడులా పెరిగాను స్వామీ నేను చిన్నప్పుడు!

ప్రతి పుట్టినరోజుకూ ఆమె నాచేత గుళ్లో అభిషేకం చేయించేది బీదలకు ఒకళ్లిద్దరకు గుడ్డలిప్పించేది, అన్నం పెట్టించేది మూడు పూవులూ, ఆరుకాయలుగా సాగిపోయిన బాల్యజీవితం నాది!

మేమున్న పల్లెటూళ్లో ఎలిమెంటరీ స్కూలు చదువైపోతే, నన్ను బస్తీకి పంపించి హైస్కూల్లో చేర్పించింది హైస్కూలు చదువుకూడా అయిపోతే, గుంటూరు పంపించి కాలేజీలో చేర్పించింది కాలేజీ చదువు కూడా అయిపోతే మదాసు పంపించి యూనివర్శిటీలో చేర్పించింది అప్పుడు నేను యం ఏ మొదటి సంవత్సరం చదువుతున్నాను

ఇంటికి నేను ఉత్తరం రాయడం ఆలస్యమైనా, ఇంటి దగ్గరనుండి మాత్రం తప్పని సరిగా వారానికో ఉత్తరం వచ్చేది ఉత్తరంలో సంగతులేమున్నా లేకపోయినా, మా అత్తయ్య రాయమన్న ఒకటి రెండు వాక్యాలు మాత్రం తప్పనిసరిగా వుండేవి

"బాబూ! తప్పకుండా ప్రతివారం తలంటిపోసుకో!"

"నాన్నా! అవీ ఇవీ, ఇష్టమున్నా లేకపోయినా ఇతరుల బలవంతంమీద తిని, ఆరోగ్యం పాడుచేసుకోకు సుమా!" ఇట్లా వుండేది ఆ ఉపదేశ గీత

ఒకరోజున ఊరిస్తున్నట్టుగానే ఆ ఉత్తరం వచ్చింది

"శంకరం! వచ్చే మంగళవారం నీపుట్టిన రోజు తప్పకుండారా అత్తయ్యా నేనూ నీకోసం ఎదురు చూస్తుంటాం!"

మొదట్లో వెళ్ళకపోతేనే బాగుంటుందనుకున్నాను ఎన్నో పుట్టినరోజులు ఆ పల్లెటూళ్లో చేసుకున్నాను ఒక్క పుట్టినరోజు అదీ మహానగరంలో, స్నేహితులమధ్య ఉహూ కన్ను మూసుకున్నా అత్తయ్య నాదగ్గరకు వచ్చి "రావా బాబూ" అంటూ ప్రేమగా ఆర్తిగా, జాలిగా ఆహ్వానిస్తున్నట్లనిపించేది బయలుదేరక తప్పిందికాదు

కనకతార

ఆ రోజూ ఇట్లాగే వానపడుతోంది మనసంతా చీకాకుగా వుంది పుట్టిన రోజు కూడా విజీ పొద్దునే అయిపోయింది

"బాబూ! సాయంకాలం ఊళ్ళో వున్న ఒకళ్లిద్దర్ని టీ పార్టీకి పిలిచాం, య్యా?"

"ఎందుకత్తయ్యా ఇవన్నీ?" నా గొంతులో డల్‌నెస్‌

"సంతోషం నాది!" ఆ అత్తయ్యకు నేనేమని సమాధానం చెప్పను? పార్టీకి ఎవరెవరో వచ్చారు ఆ హ్వానితుల సంఖ్య పెద్దగా లేకపోయినా, వాళ్ల రణగొణధ్వనులు, స్టిల్‌ జోక్స్‌, మామూలు లౌకిక వ్యాపార సంబంధమైన మాటలు, ఒకళ్ళ ఇష్టం కోసం మరొకళ్లు తమ మనసులోని మాటను కప్పి పెట్టుకుని ఆత్మీయతా సంబంధమైన వాక్య సంపుటిని పెదిమల మీద అంటించుకోడం.

> **లోగుట్టు**
>
> ఈ మధ్య పశ్చిమ జర్మనీలో పోలీసులు హరేకృష్ణ భక్తుల్ని సోదా చేయగా వారివద్ద ఆయుధాలు, విదేశీ కరెన్సీ బోల్డంత దొరికిందట ఫ్రాంక్‌ఫర్ట్ సమీపంలోని వీళ్ల ఆశ్రమంపై పోలీసులు దాడిచేయగా 51,000 మార్కులు, కొన్నిబస్తాల నాణాలు, అనేక ఆయుధాలు పట్టుబడ్డాయి

నాకంతా అసహ్యంగా వుంది అందమైన మదాసు వదిలి, పల్లెటూరుకు వచ్చి మంచి అవకాశాన్ని వ్యర్థం చేసుకున్నందుకు బాధ!

ఆ ఊళ్ళో వున్న నంబి ఆచార్లు, కరణం మున్సబులు, రెండొందలెకరాల భూస్వామి చౌదరిగారు, కాంగ్రెసు ఉద్యమంలో జైలుకు వెళ్ళొచ్చిన రాఘవయ్య పంతులు, ఈ బాపతు మనుషులు ఆ ఆహ్వానితులు అక్కడ వున్న అందరి సగటు వయసూ యాభైకి పైనే వుంటుంది యాభై పళ్ళ వాళ్ళమధ్య ఇరవై య్యేళ్ళ కుర్రవాడు! నా మన స్థితిని ఊహించుకో బ్రదర్!

ఇంతలోకి అక్కడ వాతావరణంలోకి, ఒక్కసారి పుష్పసుగంధం వచ్చింది కారు మబ్బుల మధ్య మెరపు మెరిసింది ఎడారిలో తొలకరి జల్లు కురిసింది

కనకతార లోపలికి ప్రవేశించింది

కనకతారకు వెనగ్గా ఆమె భర్త చారుదత్తుడు లోపలకు వచ్చాడు కనకతార, ఆ రోజుల్లో బి ఏ, ఏ రోజుల్లో?—నలభై ఏళ్ళ క్రితం!! మరి చారుదత్తుడు? లండన్‌ నుండి దిగి వచ్చిన దొరబాబు ఆక్స్‌ఫర్డు యూనివర్సిటీలో చదివి, అక్కడ క్రికెట్ టీముకు కెప్టెన్‌గా ఎన్నుకోబడ్డ స్పోర్ట్స్‌మన్!

చారుదత్తుడు యౌవనంలో ట్రిమ్‌గా వున్నాడు, విశాలమైన మొహం ఆమొహంలో నిర్మలత్వం నల్లని కళ్ళు ఆ కళ్ళలో చిలిపితనం నొక్కు నొక్కులజుట్టు ఆ జుట్టులో అందర్నీ కాదనగల గర్వం అతను నన్ను ఆకర్షించాడు

నిజానికి, అతనికన్నా కనకతార నన్నెక్కువగా ఆకర్షించింది ఆమె శలాకలా వుంది అందంగా వుంది పాలరాతి శిల్పంలా వుంది కాళిదాసు శకుంతలలాగా వుంది ఆమె హెలెన్, క్లియోపాత్రాల వారసురాలేమో అనుకున్నాను నేను అంత అందంగా వుంది నవ్వితే అందం కంఠంలో ఓ సన్నని జీర చూపులో అందం ఆ చూపులో కైపెక్కించే మత్తు పైట సర్దుకుంటే యౌవనం తన జయపతాకను విసురుతుంది ఆమె నడిస్తే, సౌందర్యం తన పరిధిని విస్తరిస్తుంది

ఆమె నా దగ్గరకు వచ్చింది గ్రీటింగ్స్ చెప్పింది అతను నా దగ్గరకు వచ్చాడు ప్రెజెంట్ అందించాడు వాళ్లిద్దరూ ఫారిన్ రిటర్న్డ్! యంగ్ బ్యూటిఫుల్ కపుల్! నేనో? ఆఫ్టర్ ఆల్ వో యూనివర్సిటీ స్టూడెంటును అనుభవంలేని బాచిలర్‌ను!! నాకళ్లు కనకతార మీద నుండి కదలనంటున్నాయి నాకళ్లు ఆమె దగ్గరనే కదులుతున్నాయి కానీ వాళ్లు నన్ను గమనించడం లేదు వాళ్లల్లో వాళ్లు జోక్స్ వేసుకుంటున్నారు

"యూ నాటీ గర్ల్!" అన్నాడు చారుదత్తుడు

ఆమె కిలకిలా నవ్వింది మళ్లీ మరోసారి నవ్వకూడదూ?

కాఫీ టిఫిన్లు ముగించింతర్వాత, "మరి వెళ్లొస్తాం?" అన్నారు వాళ్లిద్దరూ ఒక్కసారే!

"ఇప్పుడెక్కడికీ ఈ వర్షంలో?" అన్నది అత్తయ్య కంగారుగా

"అవతల టౌన్‌లో మరో ఎంగేజ్‌మెంట్ వుంది మీ ఇన్విటేషను కాదనలేక ఇక్కడకు వచ్చాం!" అన్నాడు చారుదత్తుడు

నేను మెల్లగా కనకతారకు దగ్గరగా వెళ్లి

(32వ పేజీ చూడండి)

దేహపుష్టికి ఆరోగ్యానికి
పండిత డి. గోపాలాచార్యులవారి
జీవామృతం
1898 నుండి ప్రసిద్ధి గాంచినది
ఆయుర్వేదాశ్రమం
(ప్రైవేట్) లిమిటెడ్
మదరాసు 17

డా పి. వి. కె. రావ్, B A, సెక్స్ స్పెషలిస్ట్
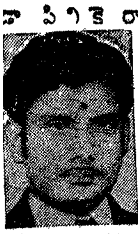
వైద్యవిద్వాన్ — వైద్యాచార్య
హస్తప్రయోగం వలన బలహీనత అంగము చిన్నదగుట, శీఘ్రస్ఖలనము శుక్లనష్టము, సుఖరోగములకు మానసిక వ్యాధులకు శాస్త్రీయ చికిత్స విదేశ యంత్రములతో ప్రత్యేక చికిత్స, పోస్టుద్వారా కూడా చికిత్స గలదు
రావు క్లినిక్
టి. బి. రోడ్, తెనాలి ఫోన్ 700

మీ ఆహార సామగ్రిని క్రిమి కీటకాదుల నుంచి కాపాడుకో నేటందుకు
జిండా పరాడ్
బిళ్ళలు
కొద్ది బిళ్ళలు ఉపయోగించి చాలా కాలం కాపాడు కొనండి :
ధాన్యం ● పప్పులూ ● పిండి
మసాలా ● ఎండు పండ్లు
ఇండూ ఫార్మసూటికల్ వర్క్స్ ప్రై. లి
బొంబాయి 400 025
3 BROTHERS | TEL

కనకతార

కథలు చదివాను. అసహ్యమనిపించాయి కనకతారే కళ్ళముందు కనుపిస్తోంది

ఆమె మెళ్ళో వేసుకున్న ఎర్రరాళ్ళనెక్లెస్, చేతులకు పెట్టుకున్న గోరింటాకు సన్నని నడుము లేత పాదాలు, నునులేత పెదిమలు, చెమర్చే కళ్ళు, ముంగురులు అల్లల్లాడే ఫాలతలం, వాలిపోని యౌవనం ప్రత్యంగంలో కళ్ళముందు కనుపిస్తున్న కనకతార నన్ను కలల ప్రపంచంలోకి నడిపించుకుని వెళ్ళింది నా మెడచుట్టూ చెయ్యివేసి ప్రేమగా దగ్గరకు తీసుకుంది

"రా రామూ, ఇంకా దగ్గరకు రారామూ!"

ఆమె ప్రక్కన నేను కూచున్నాను నా చేతిలో వున్న స్టీరింగ్‌వీల్ నా కెంతో డిగ్నిటీని ఇస్తోంది ఆమె రాసుకున్న ఫ్రెంచి అత్తరు మెత్తగా, లలితంగా నాగుండెలనుస్పర్శిస్తోంది నేను ఆమె కళ్ళవేపు మెడవైపు, మెడ క్రిందుగా

"డియర్! డియర్! స్పీడ్ తగ్గించవూ!"

నా చేతిలో కారు విమానమైంది నేను మేఘాల్లోకి దూసుకు పోతున్నట్టుగా ఫీలవుతున్నాను

"రామూ! రామూ! స్పీడు తగ్గించు రామూ, రామూ—ప్లీజ్!"

ఒకసారిగా ప్రపంచం మేలుకున్నట్లు, నా కల తిరగబడినట్లు అయింది గదిలో దీపం ఇంకా వెలుగుతూనే వుంది నాగడియారంలో చిన్నముల్లు పన్నెండు మీద వుంది బయట చీకటిగా వుంది ఆకాశం నల్లగా వుంది నా పేరే నాకు తిరిగి, తిరిగి వినబడుతోంది

నేను నమ్మలేక, ఒక్కసారిగా నా మంచం మీద నుండి క్రిందకు దూకి కిటికీ దగ్గరకు వచ్చాను బయట గేటు దగ్గర కనకతార! ఆమె నన్ను పిలుస్తోంది ఆమె నన్ను చెయ్యి జాచి పిలుస్తోంది వివర్ణమైన ఆమొహంలో తెర్చుకున్న ఆనోరుభయంతో పాలిపోయికన్పిస్తోంది

"అక్కర్లేదు తారా! నువ్వేమీ నాకు చెప్పనక్కర్లేదు అంతా నాకు తెలుసు. వస్తున్నాను వచ్చేస్తున్నాను. ఒక్కక్షణం."

నేను మేడమీదనుండి క్రిందకు దూకానో కాళ్ళకు చెప్పులు వేసుకున్నానో లేదో నాకు తెలీదు బయట చలి. కాళ్ళక్రింద బురద. కానీ ఎదురుగా కనకతార! ఆమె నన్నుచూసి నిశ్వసించింది నేను రావడంచూసి నాకన్నా ముందు నడిచింది ఆమె తలమీదుగా నీటి బిందువులు ఆమె దేహం మీదుగా ... జారి పోయేవు ఆమె నడవడంలేదు పరుగెత్తుతోంది నేను వెనకబడ్డాను నాకళ్ళు తడబడుతున్నాయి "రామూ! రామూ! రా రామూ! ప్లీజ్ తొందరగా!"

రాళ్ళల్లో, బురదలో చేలకు అడ్డంపడి, మొక్కలు తొక్కుతూ, జారుతూ నేను నడుస్తున్నాను పరుగెత్తుతున్నాను కాలు జారిపడి, బెణికి, బాధతో ముందుకు అడుగు పెడుతున్నాను

ఆమె నాకోసం ఆగడంలేదు విడిచిన బాణంలా ముందుకు వెళ్ళిపోయింది ఆమె పమిటచెంగు ఆ అందమైన బుజాలమీద నిలవడంలేదు సుకుమారమైన ఆ కాళ్ళు భూమి మీద నడవడంలేదు

నడచి నడచి, రోడ్డు మలుపు తిరిగితే వాళ్ళ కారు కనిపించింది అది ఒకవైపుకు పడిపోయి వుంది గోతిలోవుంది ఏంజరిగిందో నాకు తెలిసిపోయింది బురదలో చక్రాలు జారిపోయాయి స్టీరింగ్ వీల్ కంట్రోలు తప్పిపోయింది కారు ముందుభాగం ఎలక్ట్రిక్ స్తంభానికి గుద్దుకొంది చారుదత్తుడి మొహం పచ్చడైపోయింది అతనిఒకచెయ్యికుడివైపుడోరులోనుండిబయటకు వ్రేలాడుతోంది.

"హలో! హలో!" అతని చేతివ్రేళ్ళు కొద్దిగా కదిలాయి చారుదత్తుడి శరీరం పట్టుకు చూశాను కొంచెంవేడితగులుతోంది మెడనిండా చారికలు కట్టిన రక్తం, అప్పటికి గాని మళ్ళీ నాకు కనకతార జ్ఞాపకం రాలేదు జ్ఞాపకం వచ్చిచూస్తే వెనకాల సీట్లో, డోరుకు దగ్గరగా జీవచ్ఛవంగా కనకతారగుట్టగా కింద పడివుంది అంత దగ్గరగా చావును చూడడం; ఒక మనిషి చనిపోయింది మరొక మనిషి చనిపోతున్నాడు నాగుండె వివశమైంది

దయ్యాలబండి ఏదో స్టేషన్లో ఆగినట్టుంది అంతరాత్రిలోనూ జనం బిలబిలమంటూ పెట్టెలోకి ఎక్కేస్తున్నారు. జనం, జనం, గోల, గోల, పిల్లల ఏడ్పులు, పెద్దల సతాయింపులు, బయట వర్షం, పెట్లో ఎదురుగా నిద్రపోతున్నవాళ్ళ కలవరింతలు నా మనసులో తెలియరాని భయం, నామీద జనం పడుతున్నారు. నన్ను నెట్టేస్తున్నారు "ఏమండీ? ఏమండీ?" నాకు ఇంతవరకు కథచెప్పిన ఆ పెద్దమనిషి కోసం చేతులు జాపాను ఆయన కూచున్నచోటు ఖాళీగా తగిలింది జనాన్ని అటూ యిటూ నెట్టి, ఖాళీచేసుకుని ఆయనకోసం నాకళ్ళు వెతికాయి ఆయన అక్కడ లేడు!!